

Posudek vedoucího práce na diplomovou práci
Zdeňky Stebelské
„Příběh Wang Zhaojun ve stejnojmenné hře čínského dramatika Cao Yuho“

Struktura práce a formální náležitosti:

Diplomová práce zevrubně představuje divadelní hru s historickým námětem *Wang Zhaojun*, dílo významného čínského dramatika 20. století, Cao Yuho. Diplomantka podává tématickou analýzu dramatu, přičemž v centru její pozornosti je nové literární ztvárnění a specifické pojetí císařské konkubíny Wang Zhaojun, historické postavy a současně též postavy literární, protagonistky řady děl tradiční čínské literatury.

Posuzovaná práce ve své první části (kap. I. – IV.) seznamuje s širšími okolnostmi vzniku, charakteristikami a vývojem moderního čínského dramatu (čínohry). V samostatné podkapitole pak s přihlédnutím k dobovému kulturnímu a společensko-politickému kontextu představuje fenomén historického dramatu. Součástí kompilační části práce je rovněž přehledná informace o dramatikovi a jeho literárním (dramatickém) díle.

V analytické části práce (kap. V. – VI.) diplomantka zevrubně rekapituluje text divadelní hry *Wang Zhaojun* po jednotlivých dějstvích. Diplomantka svůj výklad zaměřený na postižení celkového vyznění díla opírá nejen o analýzu významotvorné role hlavní protagonistky, ale také o analýzu pozadí vzniku hry, přehled vybraných literárních zpracování osudů Wang Zhaojun v tradiční literatuře a představení charakteristik a významotvorných funkcí vedlejších postav.

V závěru práce (kap. VII.) diplomantka hodnotí divadelní hru *Wang Zhaojun* jako dílo, jehož poselství a umělecké kvality je třeba zvažovat v širších kulturně-politických souvislostech a současně též v kontextu dramatikovy tvorby jako celku.

Posuzovaná práce svým rozsahem, pojetím a způsobem zpracování splňuje požadavky kladené na diplomové práce.

Hodnocení a připomínky:

Kvalita kompilační části je negativně poznamenána povrchností výkladu. Diplomantka podává obecný přehled vzniku a vývoje moderní literatury, aniž by se jí podařilo shromáždit a patřičně vyzdvihnout nejdůležitější aspekty literárního a kulturního vývoje, které souvisejí se vznikem moderního dramatu. K otázkám, které takto zůstávají nezodpovězeny mimo jiné patří: Lze skutečně uvažovat o přímé souvislosti mezi „mluvenou“ povahou moderního čínského dramatu a schematickým pojetím postav? (13-14) Proč bylo západní drama přijímáno většinou čínských diváků a divadelníků odmítavě? Pouze z důvodu odlišného tématického záběru? (14-15) Jakou povahu a funkce mělo historické drama první poloviny 20. století? (kap. 3.3.) Jaká dramata na historickou látku psali vedle Cao Yuho další významní autoři předválečného období a jak se tyto lišily od historických her z období ČLR?

Analytická část práce vykazuje proměnlivou kvalitu zpracování. Zhodnocení celkového vyznění díla je, jak diplomantka opakovaně zdůrazňuje, podmíněno zvážením kulturně-politických okolností, za nichž hra vznikla. V příslušných podkapitolách práce (5.1. a 5.2.) však diplomantka svůj výklad omezuje na představení role Zhou Enlaie coby iniciátora vzniku hry. Dobové souvislosti a mezinárodně-politický kontext je zmíněn pouze letmo.

Výklad věnovaný vztahům mezi dramatikem a ministrem zahraničí / premiérem je navíc poznamenaný absencí kritického odstupu od čínských prací, z nichž diplomantka čerpá. (33-35) Část práce věnovaná textu hry *Wang Zhaojun* zevrubně představuje relevantní tematické a motivické složky díla. Slabinou výkladu je nedostatečné zohlednění žánrové specifičnosti zkoumaného díla. Jako problematický se v této souvislosti rovněž jeví poukaz na novost „popisu“ či líčení hunského (nomádského) prostředí, neboť text dramatu nic, co by bylo možné nazývat „popisem prostředí“, neobsahuje. (kap. 6.3.3.)

Závěrečné zhodnocení zkoumané hry je dobře vystavěným, úplným výčtem všech relevantních poznatků, které diplomantka shromáždila. Závěr obsahuje některé cenné postřehy. Jedná se zejména o konstatování kvalitativní rozdílnosti první a druhé části hry. Tento a s ním související postřehy nabízejí možnost představit zkoumanou hru jako dílo, které je současně výtvozem svébytného dramatika i produktem vnějších historických, ideologických a politických vlivů. Je škoda, že tato možnost je v posuzované práci pouze naznačena.

Dílčí nedostatky:

Souvislost a kultivovanost výkladu snižuje častý výskyt chybných, problematických, zavádějících či nic neříkajících formulací a výrazů.

Diplomantka se opakovaně dopouští nepřesností či zjednodušení, např. Yu Dafu = „spisovatel pěstující klasický jazyk“ (11), Deng Xiaoping = „premiér“ (19), případně nesprávně používá pojmy, např. „próza“ = „populární žánr“ tradiční literatury (6).

Kvalitu práce snižují problematické překlady některých čínských pojmů, např. shizhuang xinxi = „nové kostýmové drama“ (13), Reyi xiju zhuanmen xuexiao = „Populární umělecká dramatická škola (16), Zhongguo luxing jutuan = „Čínská kočovná dramatická společnost“ (16), xinbian lishiju = „nové historické hry“ (20).

V práci se místy vyskytuje problematická podoba odkazů, v některých případech není udáno číslo strany. Problematické je rovněž uvádění citovaných textů v čínském originálu v poznámce pod čarou.

Hodnocení:

S přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem navrhuji hodnocení „dobře“

V Praze dne 29.5. 2008

Dušan Andrš

